

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE PLENAIRE VERGADERING
VAN

20 - 12 - 1999
namiddag

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000	:	Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer
QRVA	:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA	:	Handelingen (Integraal Verslag)
BV	:	Beknopt Verslag
PLEN	:	Plenum
COM	:	Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000	:	Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA	:	Questions et Réponses écrites
HA	:	Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA	:	Compte Rendu Analytique
PLEN	:	Séance plénière
COM	:	Réunion de commission

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

MEDEDELINGEN	5
BEGROTINGEN	5
Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2000, Algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2000 (nrs 197, 199 en 198)	
Sectoren : Eerste Minister, Financiën, Rijksschuld en Financiering van de EU	
Algemene bespreking	5
<i>Sprekers</i> : Eric van Weddingen , rapporteur, Yves Leterme , Dirk Pieters , rapporteur, Herman Van Rompuy , Jean-Pol Poncelet , Alfons Borginon , Maurice Dehu , Georges Lenssen , Jean-Pierre Viseur , Alexandra Colen , Eric van Weddingen , Yves Leterme , Aimé Desimpel , Hagen Goyvaerts , Jef Tavernier , Dirk Pieters en Didier Reynders , minister van Financiën	
	5
BIJLAGE	
KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS	
Commissies – Wijzigingen	23
Interpellatieverzoeken	23
REGERING	
Dienst Criminele Zaken – Verslag 1997-1998	23

PLENAIRE VERGADERING

MAANDAG 20 DECEMBER 1999

NAMIDDAG

VOORZITTER :

de heer **Herman DE CROO**

De vergadering wordt geopend om 14.27 uur.

MEDEDELINGEN

De **voorzitter** : Verscheidene mededelingen moeten aan de Kamer worden gedaan. Zij worden als bijlage in het *Beknopt Verslag* opgenomen.

BEGROTINGEN

RIJKSMIDDELEN- EN UITGAVENBEGROTING VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2000

De **voorzitter** : Aan de orde is de bespreking van :
– de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2000, nrs 197/1 tot 4 en 199/1.
– het ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2000, nrs 198/1 tot 27.

Wij beginnen met de sectoren : eerste minister – Financiën – Rijksschuld en financiering van de Europese Unie.

Algemene bespreking

De heer **Eric van Weddingen**, rapporteur : De commissie voor de Financiën en de Begroting heeft de rijksbegroting voor het jaar 2000 op 9, 16, 23 en 30 november en 7 en 8 december besproken.

In zijn inleidende uiteenzetting schetste de minister van Financiën de conjunctuurontwikkeling in België in het

licht van de internationale vooruitzichten, waarvan ons land sterk afhankelijk is. De macro-economische uitgangspunten kunnen als voorzichtig en zelfs als minimaal worden bestempeld.

De vermoedelijke belastinginkomsten worden op 2.611,3 miljard geraamd. Het verschil ten opzichte van de begrotingscontrole is dus onbeduidend. De totale inkomsten bedragen 2.759 miljard, in vergelijking met 1998 een stijging met 2,3 procent. Voor 2000 zullen de totale inkomsten de inkomsten van 1999 met 3,2 procent overschrijden.

De belastingontvangsten zullen met 2,5 procent afnemen.

Wat de ontvangsten betreft voor andere overheden, worden de ontvangsten die naar de alternatieve financiering van de sociale zekerheid gaan, opgetrokken.

Het netto te financieren saldo zou iets hoger liggen dan vorig jaar. Dankzij de voortzetting van het stabiliteitsprogramma wordt de schuldgraad van de overheid teruggedrongen. Eind dit jaar zou die graad nog maar 114,9 procent bedragen.

Dankzij het omgekeerd sneeuwbal effect zal in 2002 een bijkomend overschot worden geboekt.

De Europese autoriteiten hebben gunstig gereageerd op de doelstellingen van de Belgische regering, die zijn :

terugdringen van het primaire deficit, elk conjunctuurgebonden overschot aannemen voor een vermindering van het begrotingstekort en gerealiseerde activa aanwenden om de schuldenlast terug te dringen. Ten slotte neemt de regering zich voor in 2002 een budgetair evenwicht te bereiken.

De minister van Begroting onderstreepte dat de ontvangsten sterker zijn gestegen dan verwacht. De regering zal een beleid voeren dat erop gericht is de werkgelegenheid te stimuleren via de verlaging van de loonlasten, de creatie van startbanen voor jongeren, de sociale Maribel, een grootstedelijk beleid en maatregelen om de werkgelegenheidsvallen te ontwijken.

De minister van Begroting verklaarde dat de begroting 2000 dankzij de geleverde inspanningen voor het eerst weer als beleidinstrument kan worden aangewend, zodat positieve maatregelen mogelijk zijn die aan de maatschappelijke behoeften beantwoorden.

Tijdens de bespreking gaven verscheidene leden een historisch overzicht van de evolutie van de overheidsfinanciën. Zij wijzen op de fouten die in de periode 1988-1990 werden gemaakt, toen de zogenaamde "retour du coeur" tot een vertraging van de begrotingsinspanning leidde met als gevolg dat de inspanningen later moesten worden opgedreven. Zij vrezen dat die fouten opnieuw worden gemaakt.

Andere leden verheugen zich erover dat vanaf 1999-2000 maatregelen ten gunste van de werkgelegenheid worden genomen. Zij zijn tevreden over de concretisering van de belastingstop.

Een lid betreurt de beperkte toegang tot het jongerenbanenplan.

Twee sprekers hebben het over de aanvullende crisisbelasting. Anderen wijzen op de te hoge belastingdruk ten gevolge van de niet-indexering van de belastingschalen maar verheugen zich over de aangekondigde belastingvermindering.

Volgens een spreker zijn de maatregelen op het stuk van de werkgelegenheid niet aan de situatie in Vlaanderen aangepast. Een ander lid is gekant tegen de transfers van Vlaanderen naar Wallonië. Een andere spreker wenst een milieuvriendelijker fiscaliteit, zoals een taks op de CO₂-uitstoot.

In het kader van de sectie "Financiën" hebben tal van sprekers het woord genomen. Ik verwijs naar het schriftelijk verslag, alsook naar de bespreking van de fiscale wet die vorige week heeft plaatsgevonden.

De begroting voor het jaar 2000 werd met 9 tegen 4 stemmen aangenomen. (*Applaus op de meeste banken*)

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Tijdens de commissievergaderingen zijn we erin geslaagd de argumenten van de minister om te kiezen voor slechts 5.15 procent primair saldo entiteit 1 te ontcrachten.

De minister moest toegeven dat het, wat de NMBS betreft, om een handigheidje ging en dat er een tegenspraak school inzake het BBP tussen de tabel in de memorie van toelichting en de tabel op blz. 90-91. De minister zegde toe een erratum te publiceren. Het erratum gepubliceerd bij deel 1 betreft echter niet de verschillende onderdelen. Wij dringen dan ook aan op de publicatie van een erratum per onderdeel.

Minister **Johan Vande Lanotte** (in het Nederlands) : Ik heb toegezegd dat er een erratum zou komen over de samengeutelde cijfers, niet over de onderscheiden fouten. In de tabel staat geen fout : wij hebben de ramingen van het Instituut voor de nationale rekeningen gehanteerd, en die verschillen van die van de administratie.

Inzake de NMBS heb ik toegegeven dat u een punt had. Dat staat in het verslag. Een formalisering daarvan als erratum in het Boek I leek weinig zinvol en moeilijk haalbaar.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Ik blijf erbij dat het verslag op die manier geen correcte weergave is van de begroting. In een omvattend erratum werden wiliswaar cijfers gecorrigeerd, maar in de onderdelen blijven de fouten voorkomen. Bij de overgang van de drukproef naar het definitieve verslag werd dit weggemoffeld. De waarheid wordt op die manier geweld aangedaan.

De voorzitter : Ik herinner eraan dat het verslag in commissie werd goedgekeurd. Het incident is dus gesloten.

De heer **Dirk Pieters**, rapporteur : De opmerkingen van het Rekenhof bij de begroting 2000 resulteerden in een aantal regeringsamendementen. Dit alles staat *in extenso* in het schriftelijk verslag. Ik vermeld hier slechts de provisionele kredieten, de structuur van de Justitiebegroting en de verantwoording van bepaalde basisallocaties.

In de sectie Financiën zijn voor een bedrag van 5 miljard frank provisionele kredieten ingeschreven. Noch de tekst bij de wetbepalingen, noch de summierse toelichting omschrijven het onderwerp van deze kredieten op precieze wijze. Er is dan ook sprake van een inbreuk op het beginsel van de specialiteit van de begroting. Een lid bestempelde deze kredieten als blanco cheques. De minister van Begroting erkende dat de kredieten sum-

mier omschreven zijn, maar verklaart dit door er op te wijzen dat ze, omwille van de aard van de uitgaven, nog niet exact kunnen worden toegewezen aan de diverse basisallocaties van de begroting. In zijn antwoord gaf hij, in de mate van het mogelijke, een meer gedetailleerde verantwoording van de kredieten.

Het Rekenhof is van oordeel dat de structuur van de begroting Justitie op diverse punten voor verbetering vatbaar is. De huidige structuur is budgettair ondoorzichtig en maakt een evaluatie van bepaalde maatregelen uit het Meerjarenplan Justitie en Veiligheid bijzonder moeilijk. Het Rekenhof dringt dan ook aan op een meer transparante uitsplitsing van de betrokken kredieten. De minister antwoordde bereid te zijn om de structuur van de betrokken kredieten in de nabije toekomst te hervormen.

Het Rekenhof klaagt diverse malen over een onvoldoende verantwoording van de basisallocaties. Het gaat onder meer om basisallocaties in sectie 11 Diensten van de eerste minister, Sectie 12 Justitie, Sectie 16 Landsverdediging en Sectie 31 Middenstand en Landbouw. In zijn antwoord gaf de minister een aantal bijkomende verantwoordingen of belofte hij beterschap tegen de begrotingscontrole 2000. (*Applaus*)

De **voorzitter** : Zijn er opmerkingen bij de specifieke begroting van de eerste minister ?

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Wat zijn de precieze beweegredenen om de Europese Beweging drie miljoen frank toe te stoppen ?

Eerste minister **Guy Verhofstadt** (*in het Nederlands*) : De motivering daarvoor staat te lezen in het commissieverlag.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Het blijft een eigenaardig idee om een nieuw initiatief drie miljoen toe te stoppen. We zullen het gebruik van die middelen nauwlettend opvolgen.

De heer **Herman Van Rompuy** (CVP) : Ik heb moeten wennen aan het nieuwe taalgebruik van deze bewindsploeg, dat vaak misleidend is. De term *nieuwe welvaartsstaat* wordt als nieuw voorgeschoteld, maar bestaat in feite al 50 jaar onder de naam *sociale welvaartsstaat* of het *Rijnlandmodel*. Blijkbaar was die term voor sommigen wel erg nieuw, vooral voor de aanhangers van de liberale markteconomie. In feite is de nieuwe welvaartsstaat een oud christen-democratisch begrip.

De huidige tewerkstelling is in Vlaanderen zeer hoog en zelfs beter dan in Nederland. België presteert beter dan Nederland of Duitsland. Dit blijkt uit een McKinsey-rap-

port. Onze jongerenwerkloosheid is lager dan in onze buurlanden. Daartoe was het herstel nodig van het langetermijnvertrouwen, door vroegere initiatieven. De activering van de uitkeringen is al verschillende jaren aan de gang. In deze periode van arbeidsschaarste en toenemende vergrijzing kunnen we altijd beter. De activiteitsgraad zal dan ook moeten toenemen. Het overlegmodel zal moeten worden aangevuld met voluntarisme, vooral op het vlak van opleiding.

Uit het McKinsey-rapport blijkt dat België welvarend is en een van de laagste armoedegrenzen ter wereld kent. De familiale crisis leidt tot het ontstaan van nieuwe armen, vooral in de groep van vrouwen met kinderen.

Daarom is het belangrijk om alle fiscale discriminaties ten aanzien van de gehuwden weg te werken.

De CVP ijvert al 40 jaar voor een gelijkekansenbeleid, in het onderwijs en elders. Maar ondertussen neemt de inkomensongelijkheid toe : de ongelimiteerde vrije markt laat sportlui en showmensen fortuinen verdienen.

Er is onmiskenbaar een economische relance. Het is onvoorzichtig om in zo een klimaat het primair overschot structureel te laten dalen. Dit is dus geen begroting met toekomstvisie. Men is te optimistisch over de groei : het is helemaal niet zeker dat die permanent zal zijn of even sterk als in de Verenigde Staten.

In 2010 moeten we de gevolgen van de vergrijzing opvangen : de kost zal met ongeveer 500 miljard toenemen voor gezondheidszorgen en pensioenen. Wij moeten de pensioenen veilig stellen. Dat is een sociale daad bij uitstek.

De openbare schuld blijft te hoog. Kleine politieke berekeningen die aan de regeringspartijen de mogelijkheid bieden te scoren, zijn uit den boze.

Ook het mobiliteitsprobleem moeten worden aangepakt. Deze regering laat dat na. Daarnaast is er de arbeids- en prestatiedruk, met alle familiale gevolgen vandien. De sociale markteconomie moet ook een menselijke economie blijven. Verder is er het probleem van de vereenzaming, zowel van jongeren als van ouderen en van het toenemende geweld, onder meer in de recente gezinsmoorden.

Onze welvaartsstaat moet meer rekening houden met al deze factoren. Ze kan niet alleen gebouwd worden op rechten, ze moet ook eenieders plichten erkennen. De ik-cultuur moet plaats ruimen voor een wij-cultuur. Deze welvaartsstaat met een menselijk en solidair gelaat wordt het project van de CVP voor de eenentwintigste eeuw. (*Applaus bij CVP en PSC*)

De heer **Jean-Pol Poncelet** (PSC) : Het opstellen van de begroting is de wezenlijke politieke handeling van een regering. Bijgevolg is het legitiem dat de begrotingsontwerpen grondig worden ontleed in het licht van de macro-economische context, de verklaringen van de achtereenvolgende regeringen, de verkiezingsbeloften van de huidige meerderheid en de initiatieven van de vorige meerderheid.

De macro-economische context is uiterst gunstig. Getuige hiervan is onder andere de grote vraag op Europees niveau. Bovendien zijn deficit, inflatiecijfers en rentevoeten laag.

Alle elementen zijn aanwezig om een beleid te voeren dat op economische groei en werkgelegenheid is gericht, op voorwaarde dat wij ons houden aan de doelstellingen die we enkele jaren geleden hebben vastgesteld.

Alle indicatoren wijzen op een heropleving van de Europese economie. De conjunctuursinstituten hebben stuk voor stuk hun Europese groeivoorspellingen in positieve zin herzien. Volgens de nieuwe vooruitzichten zou de groei voor de euro-zone 2,1 procent bedragen voor 1999 en 2,9 procent voor 2000 en 2001. De inflatie zou niet boven 2 procent uitstijgen en de werkloosheid zou terugvallen tot 9,2 procent in 1999, tot 8,6 procent in 2000 en zelfs tot 8 procent in 2001.

Ook in België is de conjunctuur gunstig. In 1999 steeg het BBP sterker dan verwacht. Fortis voorspelt voor het jaar 2000 een economische groei van 3,2 procent. Dat hebben wij niet te danken aan het toeval, of aan de paars-groene coalitie.

Gelet op de sterke binnenlandse vraag, de grote export en de belangrijke investeringen van ondernemingen mogen wij optimistisch zijn voor de Belgische economie.

Dankzij de inspanningen die de rooms-rode coalitie zich tien jaar lang getroostte, leeft de Belgische economie nu weer op. De bevolking heeft destijds de riem sterk moeten aanhalen. De vorige coalitie slaagde erin op tien jaar tijd de overheidsfinanciën te saneren. De macro-economische indicatoren zijn ondertussen veel gunstiger, de fiscale en parafiscale druk zijn gedaald.

De heer Van Rompuy heeft de cijfers in herinnering gebracht. Wij hebben onze achterstand ruimschoots weggewerkt.

Die gunstige economische situatie is het resultaat van het beleid op het stuk van de sanering van de overheidsfinanciën en het herstel van het concurrentievermogen dat tientallen jaren lang door de vorige coalities werd gevoerd.

De aldus vrijgekomen begrotingsruimte bedraagt 16 miljard voor 2000 en zou volgens het Planbureau op het einde van de zittingsperiode tot verscheidene miljarden kunnen oplopen.

Is de regering niet bezweken voor de verleiding van een procyclisch beleid? Het stabiliteitspact bepaalt dat in een periode van hoogconjunctuur, wanneer de groei tussen 2,3 en 2,7 procent bedraagt, voorrang moet worden gegeven aan de verbetering van het primair overschot.

In feite had de regering een percent minder van het primair saldo moeten uitgeven. Nu de regering het hele overschot uitgeeft, beschikt ze over geen enkele reserve meer. De regering kiest voor een kortzichtig beleid en verliest de langetermijnvisie uit het oog.

De regering houdt evenmin rekening met de onvermijdelijke vergrijzing van de bevolking. Ze laat na een demografische reserve aan te leggen, wat bewijst dat ze zich weinig gelegen laat liggen aan de toekomstige financiering van de pensioenen.

Wat de uitgaven betreft, is er een continuïteit in vergelijking met het beleid van de vorige coalitie. Er komen nieuwe maatregelen ten gunste van de ondernemingen, terwijl de sociale noden groot zijn. Hebben de groenen en de socialisten hun sociale eisen ingeslikt?

De kleine bedragen ten gunste van de lage pensioenen en de chronische zieken uitgezonderd, heeft de regering niet de structurele maatregelen genomen die wij verwachtten, zoals het optrekken van het bestaansminimum dat niet langer de basisbehoeften van de sociale rechthebbenden dekt. Wij hoopten ook dat de Staat opnieuw in Justitie en in de NMBS zou investeren.

Tijdens de nieuwe onderderhandelingen over de verdeelsleutel voor de financiering van het onderwijs is de centrale overheid benadeeld. Hierbij werd trouwens rekening gehouden met de financiering van de werkgelegenheid en van de buitenlandse studenten. De huidige coalitie heeft hiermee aangetoond dat ze, ondanks alle verklaringen over het gewijzigd communautair klimaat, niet in staat is een ander beleid te voeren. Om het Vlaams Gewest niet tegen de haren in te strijken, zal dit akkoord de federale Staat 5 miljard kosten.

Ten slotte is de evolutie naar een confederale staat onvermijdelijk geworden omdat de mogelijkheid van fiscale autonomie voor Vlaanderen – die de regio een marge van 3,6 miljard zou opleveren – niet a priori werd uitgesloten. De Franstalige leden van de meerderheid beweren nochtans dat de financieringswet wordt nageleefd. Niets is minder waar. De Franstaligen stemden namelijk in met een forfaitaire vermindering, terwijl de wet slechts procentuele verlagingen toestaat. Zo wordt

de progressieve schaal van de belasting, die een federale bevoegdheid is, gewijzigd. De Franstaligen erkennen op die manier de noodzaak de bijzondere financieringswet te herzien. Door te belangrijke bevoegdheden aan de Gewesten over te dragen, en met name fiscale autonomie toe te kennen, dreigt de federale structuur uiteen te vallen. De sociale zekerheid wordt rechtstreeks bedreigd. Fiscale concurrentie is van nature nadelig voor het zwakste Gewest. Te grote verschillen tussen de belastinggrondslagen hebben een negatieve weerslag op het niveau van de fiscaliteit, op de productiekosten, én dus op de prijzen. Voor de Franstalige partijen is zo iets absoluut onbegrijpelijk, aangezien Wallonië die concurrentie en de fiscale autonomie van het noorden van ons land niet aankan.

Minister **Didier Reynders** (*in het Frans*) : Voor belastingverminderingen hoeft de instemming van de federale overheid niet te worden gevraagd : de bijzondere wet vereist een overleg dat opnieuw plaats moet hebben wanneer een ontwerp van decreet zal zijn ingediend, d.i. in het kader van de begroting van het Vlaamse Gewest. In de bijzondere wet is er sprake van belastingvermindering, niet van opcentiemen of afcentiemen. De techniek van de verminderingen kan twee vormen aannemen : percentages of vaste bedragen. Men heeft gekozen voor de techniek van de lineaire en forfaitaire verminderingen om ze op de inkomsten uit arbeid, en meer in het bijzonder op de laagste inkomsten te kunnen toepassen.

Wat de gevolgen betreft, zou ik zeggen dat 3,2 miljard op 1.000 miljard inkomsten uit de personenbelasting de stevigheid van het geheel niet in het gedrang dreigt te brengen. Dat bedrag ligt veel lager dan de verschillen tussen de gemeentelijke opcentiemen in éénzelfde provincie. Het is duidelijk dat men terzake de ontwikkelingen moet volgen. Een Gewest kan een belastingvermindering ten belope van 3,2 miljard beslissen zonder de federale overheid hiervan op de hoogte te houden.

De heer **Jean-Pol Poncelet** (PSC) : Ik wil niet het bedrag aan de kaak stellen, maar het gebruikte mechanisme. Die 3,2 miljard zijn de aanloop naar de toekenning van hogere bedragen die onze Vlaamse partners ertoe zullen brengen iets anders te eisen. En dat allemaal om de begroting van de Franse Gemeenschap met 1 procent te verhogen !

Er is in het ontwerp geen spoor te ontwaren van een ecologische benadering die de fiscaliteit opvat als een instrument om het leefmilieu en de mobiliteit te verbeteren. Wacht u misschien tot het einde van de zittingsperiode om uw kiezers die maatregelen voor te stellen ?

Men mag niet vergeten dat de modernisering van het ministerie van Financiën er op initiatief van uw voorganger is gekomen.

Hoeveel bezwaarschriften werden er sinds de invoering van de nieuwe procedure ingediend ? Welke maatregelen heeft de minister genomen om de vroegere geschillenachterstand weg te werken en om het tekort aan magistraten gespecialiseerd in fiscaliteit op te vangen ? Komt er een samenwerkingsverband met het ministerie van Justitie ?

De vorige regering had al beslist de belastingschalen opnieuw te indexeren. Toch heeft de minister zijn standpunt hieromtrent blijkbaar herzien. Wij vragen een debat over de BTW-vermindering voor de bouwsector.

Wat de federale begroting en de begroting van het Brussels Gewest betreft, kloppen de cijfers niet. Hoe kunnen de 1,4 miljard verschil worden verklaard ? De Brusselse minister van Begroting heeft het over een politieke daad. Is een dergelijke overschatting van de ontvangsten nog normaal ?

U herinnerde aan het principe van het stabiliteitspact, dat bepaalt dat de opbrengst van de verkoop van activa moet worden aangewend om de schuld weg te werken. U leek dat onlangs wat te nuanceren met betrekking tot de Nationale Loterij, Belgacom en Sabena door in verband met de verkoop van activa een drievoudige doelstelling voorop te stellen : de structuur van sommige ondernemingen versterken, de schuldenlast verminderen en maatregelen op andere gebieden, zoals de werkgelegenheid, justitie, enz., financieren. Is dat wel de aangegeven manier om het stabiliteitspact na te leven ?

Minister **Didier Reynders** (*in het Frans*) : De redenering is vrij eenvoudig : de opbrengst van de verkoop van activa zal bijdragen tot de vermindering van de schuldenlast. Dat heeft een weerslag op de begroting, waardoor er speelruimte vrijkomt. Op Europees vlak wens ik dat de verkoop van activa de belangen van het bedrijf zo goed mogelijk dient.

De heer **Jean-Pol Poncelet** (PSC) : Het bedrag dat vrijkomt, vertegenwoordigt maar enkele procenten.

Minister **Didier Reynders** (*in het Frans*) : Als u een overdracht van activa voor 100 of 200 miljard organiseert, maakt u in een begroting 5 à 10 miljard vrij waardoor bijvoorbeeld een werkgelegenheidsbeleid voor jongeren op touw kan worden gezet, wat allesbehalve neutraal is.

De heer **Jean-Pol Poncelet** (PSC) : Ik wacht op de debatten die binnen de regering plaats zullen hebben wanneer activa ten belope van 200 miljard moeten wor-

den verkocht ! De eerste periode van deze coalitie werd gekenmerkt door ronkende verklaringen, individuele initiatieven en interne spanningen. De tweede periode, die in oktober begint, werd gekenmerkt door onbedachtzaamheid en door een gebrek aan inhoudelijke nauwkeurigheid.

Vanaf half november is de regering "op hol geslagen". Voor alle wetsontwerpen wordt de urgentie gevraagd ! Uit alle ingediende teksten blijkt dat de oorspronkelijke wil om vernieuwing tot stand te brengen, in een logica van compromissen is ontaard. (*Applaus bij de PSC*)

De heer **Alfons Borginon** (VU-ID) : De conjunctuurvoorspellingen zijn erg tegenstrijdig en bovendien hebben we nooit onderzocht wat de waarde is van dergelijke voorspellingen. Ik denk dat we dan ook een beetje bescheiden moeten zijn en beseffen dat noch regering, noch oppositie de economische toekomst kan voorspellen. Daarom is het de taak van het Parlement om na te gaan of de uitgangspunten van de regering beantwoorden aan de brede stroom van verwachtingen, en of de budgettaire doelstellingen worden gehaald. Vooral dat laatste zal bij de begrotingscontrole moeten blijken.

De VU-fractie is voorstander van een gezond begrotingsbeleid, maar wij moeten ons toespitsen op de politieke keuzes die werden gemaakt. Wat dat betreft, blijft deze regering in de sporen van de vorige, alle revolutionaire electorale beloften ten spijt. Zo blijft de sociale zekerheid geblokkeerd, vrijwel taboe, net zoals overigens onze bijdragen aan de Europese unie. Het is toch niet te veel gevraagd van de nieuwe regering dat zij tenminste bij haar volgende begroting eens iets fundamenteels laat zien. Er zijn overigens wel een aantal bijkomende uitgaven, fiscale maatregelen en lastenverlagingen te noteren, maar de vraag naar de meest efficiënte aanwending van de beschikbare middelen wordt door de regering voor zich uitgeschoven. Of wordt die vraag slechts in tijden van krappe middelen gesteld ? De zichtbare keuzes die de regering heeft gemaakt betreffen het afwijzen van nieuwe lastenverhoging, het ongedaan maken van enkele fiscale verlagingssystemen en een aantal kleinere snoepjes. Wat de VU-ID wil, is een terugkeer naar een normale fiscaliteit. Daartoe zijn een grote belastinghervorming en fiscale autonomie nodig. Sommige sectoriële maatregelen mogen dan al verdedigbaar zijn, toch moeten zij geregeld geëvalueerd worden. Kortom : de fiscale maatregelen blijven te beperkt. Wij wachten op de al vele malen aangekondigde groot-scheepse belastinghervorming van 2000-2001.

Aan de uitgavenzijde valt vooral de daling van de interestlasten op de rijksschuld met 15,6 miljard op. Feit blijft dat elke wijziging van de rentevoeten de kaarten door elkaar kan schudden. De begroting blijft daardoor erg

kwetsbaar. Daarom had de regering van de betere conjunctuur gebruik moeten maken om de openbare schuld versneld af te bouwen. Zelfs als men rekening houdt met de investeringswaarde van bepaalde uitgaven, met name in de sociale sector, voor justitie en inzake de veiligheid in de steden, dan nog lijkt de regering aan de uitgavenzijde een ernstige bezuinigingskans te hebben verkeken. En het is niet het uitkleden van de Staat dat van België een modelstaat zal maken. Hoe zit het trouwens met de vermogensbelasting ? Indien die er zou komen, moet ze bijdragen tot het afbetalen van de schuld, samen met de opbrengst van privatiseringen.

De VU-ID gaat akkoord met de snellere uitgavengroei van de gezagsdepartementen. Het bestuurlijk apparaat is inderdaad jarenlang verwaarloosd. De door de minister van Justitie aangekondigde 15 miljard extra voor zijn departement, zijn vooralsnog ver weg. De regering is het daarover duidelijk oneens.

Het departement Landsverdediging wordt verlost van zijn budgettaire keurslijf. Men steekt geld in iets dat niet kan werken. Dat is natuurlijk de verkeerde tactiek.

Ook inzake ontwikkelingssamenwerking stel ik me vragen bij de stijging van de begroting. Zal het in de praktijk wel om een stijging gaan, alle verklaringen van staatssecretaris Boutmans ten spijt ?

Het kostenplaatje van de sociale uitgaven baart zeker zorgen. De socialezekerheidsuitgaven stijgen drie keer zo snel als de globale federale uitgaven, met 2,9 procent tegenover 0,75 procent. Ook voor alle overheden samen stellen we een snellere stijging vast van de uitgaven voor de sociale departementen. Dat heeft alles te maken met het heiligverklaren van de bestaande uitgavenmechanismen en niets met een ernstige en doordacht ingreep.

De SP en PS zorgen, wat dit betreft, voor een continuïteit met de vorige regering. Zo'n 50 procent van de totale uitgaven van alle overheden samen gaat naar het sociale luik.

De toenemende vergrijzing zal dit effect in de toekomst nog versterken. Men durft ook in deze regering niet raken aan de heilige huisjes, de vroegere uitspraken en theorieën van de VLD ten spijt. Paars in Nederland durft wel in te grijpen. Er is nood aan structurele hervormingen. Niet dat die minder geld zullen kosten, maar ze zullen tenminste wel de neveneffecten op de arbeidsmarkt wegwerken en aldus meer echte sociale zekerheid bieden. Op die manier zal het welzijn van de bevolking op een blijvende manier vorm krijgen.

Deze regering laat de sociale uitgaven ongebreideld groeien. Alle andere uitgaven zullen daardoor verder worden verdrongen. Het niet-aanpakken van de sociale

zekerheid zal uiteindelijk de vergissing van deze regering blijken te zijn.

De huidige periode van relatieve hoogconjunctuur moet worden benut om sociale transfers terug te dringen. Als we dat nu niet kunnen zonder sociaal bloedbad aan te richten, dan zeker niet wanneer het economisch slechter gaat.

De budgettaire kwetsbaarheid van België blijft. Loonlastenverlaging is geen zaligmakende oplossing. Wanneer de loonkost daalt, zullen theoretisch meer werknemers worden aangeworven. Dat gaat echter alleen op wanneer die werknemers effectief beschikbaar zijn. Loonlastverlagingen zullen – zeker in Vlaanderen – worden gebruikt om schaarse werknemers te behouden in plaats van nieuwe banen te creëren, en uiteindelijk uitmonden in loonstijgingen.

Ik betwijfel overigens dat bruggepensioneerden terug zullen gaan werken en dat jongeren plots vroeger de school zullen verlaten omdat werknemers hen willen aanwerven.

De verlaging op zich van werkgeversbijdragen in de sociale zekerheid lijkt mij een economisch betwistbare maatregel in Vlaanderen anno 2000. Wie bovendien de modelstaat Vlaanderen voor ogen houdt, blijft op zijn honger : grote uitgavenmechanismen en de fiscale onverantwoordelijkheid van de deelgebieden blijven overeind. Belastingverlagingen op federaal vlak geven de regio die zijn uitgaven nu al niet kan dekken een bijkomende reden om niet op eigen benen te gaan staan.

De Vlaamse arbeidsmarkt verdient andere impulsen dan de lastenverlaging. De Vlamingen blijven – ook nu – verstoken van de mogelijkheid om zelf een sociaal stelsel op te zetten, dat aan onze behoeften voldoet. De sanering van de federale schuldenberg wordt zeker niet versneld. De Vlamingen zijn de grote belastingbetalers, maar ze krijgen er niet voldoende voor terug. Daarom zal VU-ID tegen deze begroting stemmen. (*Applaus*)

De heer **Maurice Dehu** (PS) : De begroting 2000 is voorzichtig, realistisch en vernieuwend.

Ze is voorzichtig en realistisch omdat ze op een stringente wijze werd opgesteld. De macro-economische hypothesen zijn voorzichtige ramingen en het budgettaire evenwicht evenals het financieel evenwicht van de sociale zekerheid worden gehandhaafd.

De begroting is vernieuwend, ze is opnieuw een politiek instrument dat een nieuw beleid mogelijk maakt. Ze weerspiegelt de beleidsprioriteiten van de regering, waaronder de uitbouw van een actieve welvaartsstaat.

Het verheugt de PS dat de regering een beleid voert dat erop gericht is uitsluiting en werkloosheid te voorkomen. Wij zullen er inzonderheid op toezien dat de gezondheidszorg voor iedereen toegankelijk wordt en dat de laagste pensioenen zoals aangekondigd worden opgetrokken.

De meerderheid voorziet in een verlaging van de fiscale en parafiscale druk.

De aanvullende crisisbijdrage wordt stapsgewijs en eerst voor de laagste inkomens afgeschaft.

Er komt een BTW-verlaging voor bepaalde arbeidsintensieve diensten.

De belastinghervorming komt ten goede aan de laagste inkomens en leidt tot meer banen.

Dit is een strikt budget dat wordt gebruikt als politiek instrument om een nieuw beleid mogelijk te maken. Het is een belangrijke politieke daad. De begroting bevat belastinghervormingen die gunstig zijn voor de gewone belastingbetaler.

De PS zal voor deze begroting stemmen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer **Georges Lenssen** (VLD) : Op macro-economisch vlak was het begrotingsuitgangspunt niet zo gunstig. Naast de dioxinecrisis was er de invloed van de ESER-berekeningswijze. De dalende trend van de rente nam een einde. De regering ging uit van voorzichtige uitgangspunten en bouwde tal van buffers in. Deze begroting is dan ook veilig. De regering is erin geslaagd haar doelstellingen te halen, namelijk de 6 procent primair saldo van het stabiliteitspact. Met de daling van de rentelasten ingevolge de revalorisatie van de staatsactiva wordt geen rekening gehouden.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Waarop baseert de heer Lenssen zich om te zeggen dat de privatisering van overheidsactiva in het eerste kwartaal van 2000 zal plaatshebben ?

De heer **Georges Lenssen** (VLD) : Ik meen begrepen te hebben dat minister Daems voor 31 maart minstens één privatisering wil doorvoeren.

De begroting 2000 past perfect in het door Europa opgelegde stabiliteitspact. Het tekort is gedaald tot 1 procent BBP, het primair overschot wordt gestabiliseerd op 6 procent en de bruto schuld daalt aanzienlijk. De opbrengst van de privatiseringen zal dit laatste resultaat nog gunstiger laten uitvallen.

– Voorzitter : de heer **Jean Pol Henry**

De fiscale en parafiscale ontvangsten dalen ten opzichte van 1999 met enkele procentpunten. Eindelijk is de overheid minder prominent aanwezig. Dat wil niet zeggen dat de sociale bescherming wegvalt of dat de zwakken in de kou blijven staan. In uitvoering van het regeerakkoord heeft men in deze begroting de ideale mix gevonden tussen economische logica en sociale bekommernissen. De VLD juicht dat toe, zo zien wij immers de invulling van de actieve welvaartsstaat.

De actieve welvaartsstaat moet door een hoog niveau van sociale bescherming zorgen dat niemand uit de boot valt. Daartoe wordt een lastenverlaging op arbeid doorgevoerd. De globale fiscale hervorming is gepland voor de tweede helft van de legislatuur. Nu wordt reeds een aantal belangrijke fiscale maatregelen genomen. Collega Desimpel zal daar dieper op ingaan.

Het concept gezin is ruimer dan vroeger. De fiscale wetgeving dient daaraan nog te worden aangepast. De globale belastinghervorming moet daarmee rekening houden. (*Applaus bij de VLD*)

De heer *Jean-Pierre Viseur* (Ecolo-Agalev) : Dit is de eerste begroting die breekt met het bezuinigingsbeleid. Ook al is de begroting op voorzichtige ramingen gebaseerd, toch laat ze nog speelruimte.

Laten we echter geen victorie kraaien. De schuld bedraagt nog altijd meer dan 10.000 miljard, of 109 procent van het BNP in 1999. De schuldenlast wordt voor 2000 nog op 615 miljard becijferd, wat overeenstemt met 41 procent van de belastingontvangsten en 22 procent van de rijksmiddelenbegroting.

De belastingplichtigen – althans bepaalde categorieën – hebben voor de sanering moeten opdraaien. De inkomsten uit arbeid werden zwaar belast, de inkomsten uit kapitaal minder. Financiële activiteiten brachten zelfs heel veel op. Tegelijkertijd stijgt/steeg de armoede aanzienlijk. Het aantal bestaansminimumtrekkers blijft toenemen. Voor 2000 wordt een lichte teruggang van 0,2 procent verwacht. Dat werd tijd, aangezien tussen 1991 en 1997 het aantal langdurige werklozen met 41 procent, de overmatige schuldenlast met 35 procent en het aantal gasafsluitingen met 31 procent steeg.

Triomfalisme zou dus misplaatst zijn. Voor de jaren 70 en 80 moet eerder naar verantwoordelijkheid dan naar verdienste worden gezocht.

In de jaren 90 kreeg het sociale beleid zware klappen te verduren. Op het vlak van milieu, mobiliteit, landbouw of de naleving van internationale verbintenissen is er echter nooit werkelijk een sociaal beleid gevoerd.

Daarom verzoeken wij de huidige regering een sociaal beleid te voeren dat ook het milieu ten goede komt. De fiscale druk moet afnemen vooral voor de laagste inkomens en voor de inkomens uit arbeid. Armoede en uitsluiting moeten worden bestreden. Ten slotte moet de regering ervoor zorgen dat het milieu niet verder wordt aangetast, zodat het zich nadien zelfs kan herstellen.

Inzake de belastingen is het belangrijk dat de laagste inkomens worden opgetrokken, economisch gezien omdat de consumptie daardoor wordt aangezwengeld veeleer dan dat het sparen wordt aangemoedigd, en sociaal gezien omdat het een kwestie is van billijke verdeling dat aan de niet voldane primaire behoeften wordt tegemoet gekomen.

De regering gaat niet ver genoeg maar is op goede weg. Als men de crisisbelasting geleidelijk wil afschaffen, moet men immers met de laagste inkomens beginnen. De indexering van de belastingschalen komt de inkomens uit arbeid ten goede maar is neutraal voor de roerende inkomsten. Wanneer men het belastbaar minimum pas optrekt op het ogenblik dat de belastinghervorming ingaat, dan speelt men wat laat op de bal, maar men kan niet alles tegelijk willen. Wij verheugen ons tevens over de verhoging van de tenlasteneming van de kosten voor kinderopvang.

Een doeltreffender inning van de belastingen heeft ook gunstige gevolgen voor de minder gegoeden. Het zijn de hoogste inkomens die voordeel halen uit het personeelstekort bij de belastingadministratie, die haar personeelsbestand de jongste acht jaar met 8.000 ambtenaren zag inkrimpen. Over een jaar zullen wij de in de begroting geleverde inspanningen om onbezette plaatsen in de personeelsformatie op te vullen, evalueren.

Inzake de sociale aspecten en de strijd tegen armoede en uitsluiting voert de regering een beleid dat jongeren een baan wil geven om te voorkomen dat ze afhankelijk worden en in de kansarmoede terecht komen. Dankzij een uitbreiding van de sociale Maribel krijgt de social-profitsector tevens meer middelen. De groeinorm in de gezondheidszorg wordt verhoogd en de kleinste pensioenen zullen vanaf 1 juli 2000 worden opgetrokken.

Dan is er nog 900 miljoen voor het gewaarborgd inkomen van de bejaarden, 125 miljoen voor armoedebestrijding, het aanmoedigen van het gebruik van generische geneesmiddelen en de verhoging met 7,5 procent van de begroting voor ontwikkelingssamenwerking.

Wat de zogeheten "groene" materies betreft, zou ik zeggen dat de begrotingstabel een lichtgroene achtergrond en een paar donkergroene tinten heeft.

Die lichtgroene achtergrond zijn de nieuwe ecologische begrippen, zoals het concept duurzame ontwikkeling, die in de beleidsverklaringen worden ingevoerd, al blijven concrete maatregelen uit. Ik denk met name aan de milieufiscaliteit die in deze begroting ontbreekt terwijl ze in de regeringsverklaring werd aangekondigd. Toch bevat deze begroting meer duidelijk uitgesproken groene bepalingen dan de vorige budgetten.

Inzake geneeskundige verzorging is er de betere aanpak van de eerstelijnszorg, inzake energie wordt het rationeel energiegebruik en de ontwikkeling van alternatieve en duurzame energiebronnen gesteund.

Op het stuk van het vervoer wordt voorzien in de terugbetaling van de reiskosten van de federale ambtenaren en in kosteloos vervoer voor 65-plussers en jongeren beneden 12 jaar in de daluren. Anderzijds wordt 8,5 miljard uitgetrokken voor de investeringen in het toekomstig GEN.

Er wordt meer aandacht besteed aan de kwaliteit van de voeding, getuige daarvan het Federaal Agentschap voor de voedselveiligheid, en de multifunctionele en duurzame landbouw krijgt meer steun.

Op het stuk van ontwikkelingssamenwerking stellen we een eerste stijging met 1,7 miljard en 800 miljoen terugbetaling van bilaterale schulden vast.

Deze begroting is niet bevredigend..., maar er zijn nu eenmaal geen mirakels in de politiek. Deze begroting weerspiegelt onvoldoende het werk ten gronde dat vóór de verkiezingen in samenwerking met het "maatschappelijk middenveld" werd verricht en dat nu door de ecologische beweging wordt voortgezet.

Er tekent zich een gunstige tendens af, en in het algemeen worden de vrijgekomen marges weldoordacht gebruikt. Wij zullen die algemene tendens steunen door de begroting goed te keuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

Mevrouw **Alexandra Colen** (VL. BLOK) : Eens te meer bestendigt deze begroting de transfers van Vlaanderen naar Wallonië. De CVP heeft in de vorige jaren daaraan niets gedaan, maar de VLD had de Vlaamse kiezer te verstaan gegeven wel daaraan iets te zullen doen. Vandaag weten de Vlamingen dat zij bedrogen werden. De transfers blijven bestaan. Zij zijn immers de bestaansreden van België. Volgens recente studies van het VEV en van fiscale onderzoekers bedragen deze transfers tussen de 160 en 186 miljard per jaar.

Grondwetspecialist Senelle schreef onlangs nog dat in elke federale staat de financiering van de deelstaten vooraf goedgekeurd moet worden. In België is dat niet

het geval. In dat verband verwees hij naar het transferstelsel in Duitsland dat belet dat een deelstaat door zijn solidariteit uiteindelijk minder overhoudt dan de andere deelstaat die "armer" is. In België vormen de transfers vanuit Vlaanderen een onaanvaardbare financiële aderlating. Indien we rekening houden met de rentelasten, bedraagt de jaarlijkse transfer zelfs 325 miljard, wat 54.000 frank is per inwoner in Vlaanderen !

Soms wordt gezegd dat Vlaanderen een plicht van solidariteit heeft jegens Wallonië, dat in het verleden solidaire was met Vlaanderen. De economische achterstand van Vlaanderen in de 19de eeuw was te wijten aan de Belgische onafhankelijkheid, die zowel taalkundig-cultureel als sociaal-economisch een catastrofe was. De revolutie van 1830 is geslaagd, omdat de Hollanders van België af wilden. De noorderlingen waren immers misnoegd door het consistente beleid van Koning Willem, waarbij deze het zuiden economisch bevoordeelde ten nadele van het noorden. Gent, voor de onafhankelijkheid de textielhoofdstad bij uitstek, en Antwerpen, de belangrijkste haven, leden onder de rampzalige gevolgen van de onafhankelijkheid. Vlaanderen werd meegesleurd in het Franstalige separatisme, dat zijn rijkdom en welvaart vernietigde.

Vlaanderen heeft nooit Waalse transfers genoten. Wallonië, bij monde van de heer Gendebien, heeft zich met hand en tand verzet tegen het idee van Koning Leopold om een spoorverbinding met Antwerpen te realiseren. Sindsdien heeft België een beleid gevoerd van stelselmatige bevoordeling van het Franstalig landsdeel, zowel inzake spoorwegen als inzake wegeaanleg- en onderhoud en, alle verhoudingen in acht genomen, ook inzake waterinfrastructuurwerken. De globale infrastructuurwerken in België tussen 1832 en 1912 gingen voor slechts 35 procent naar Vlaanderen. Er heeft dus nooit een Waalse solidariteit jegens Vlaanderen bestaan.

Transfers van Zuid naar Noord zijn er nooit geweest, ook niet toen Wallonië rijker was dan Vlaanderen. Ook toen, tussen 1832 en 1912, bracht het arme, agrarische Vlaanderen het overgrote deel van de belastingen binnen, dit als gevolg van een pervers belastingstelsel, dat gebaseerd was op uiterlijke tekenen van agrarische welstand. Ook moesten de kleine Vlaamse industriële bedrijfjes meer betalen dan de grote Waalse ondernemingen.

Solidariteit van Zuid naar Noord is er dus nooit geweest en kan dus niet als argument ingeroepen worden om de huidige transfers in de andere richting te verantwoorden.

Het voorbije decennium alleen al heeft die misplaatste solidariteit Vlaanderen 1600 miljard gekost. We eisen dat daar meteen een einde aan komt. Deze begroting laat deze mechanismen echter bestaan en krijgt dus onze

goedkeuring niet. Meer nog, we verwerpen ook de Belgische Staat, die deze transfers altijd heeft geduld en nog steeds dult. Met die jaarlijkse besparing van 160 miljard zou Vlaanderen de discriminerende huwelijksbelasting kunnen afschaffen en een belastingverlaging van 7 procent doorvoeren. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De heer **Eric van Weddingen** (PRL FDF MCC) : De eerste begroting wordt gekenmerkt door een trendbreuk met de vorige. Gaat het om een positieve of een negatieve kentering ? Persoonlijk verheugt het mij dat de begroting niet meer bijkomende fiscale druk met zich brengt.

Na 20 jaar soberheid was ik ervan overtuigd dat mijn generatie dit niet meer zou meemaken. Ik zou nog verder willen gaan : voorliggende begroting houdt zelfs een daling van de ontvangsten in. Ik begrijp dat sommigen hierdoor van streek raken.

De CVP blijft zich halsstarrig aan haar standpunt vastklampen : in 2000 moet het tekort verder worden teruggeschoefd via een verhoging van het primair saldo, waarbij de fiscale gunstmaatregelen nog enige tijd moeten uitblijven.

In tegenstelling tot haar houding in de jaren zeventig holt de CVP de feiten achterna.

Tijdens de oliecrisis is de CVP – toen in alle andere Europese landen een periode van soberheid werd ingeluid – blijven uitgeven : het was de beruchte "op hol geslagen trein in de mist".

Dat beleid waarbij men tegen de stroom inroeit, heeft rampzalige gevolgen gehad en heeft geleid tot een torenhoge schuld die nog altijd niet is weggewerkt.

Na een langdurig soberheidsbeleid moeten wij nu een nieuwe koers varen. Mocht de CVP aan het bewind zijn gebleven, dan zou ook zij dat hebben gedaan, maar later waarschijnlijk, als een logge olietanker die vele mijlen nodig heeft om de steven te wenden. Dat ware een vergissing geweest, zoals men die ook ten tijde van de oliecrisis heeft gemaakt. Het is nu dat men moet reageren, en ook onze buurlanden hebben dat ingezien. Verscheidene van onze buurlanden, die ook een stabiliteitspact moeten naleven, versoepelen hun strak begrotingsbeleid omdat zij vrezen de groei te zullen afremmen en omdat zij willen voorkomen dat de kloof met de landen die een forsere groei kennen, zou vergroten.

Frankrijk, Duitsland, Nederland en Italië zullen vanaf 2000 programma's voor belastingverlaging opstarten, terwijl de belastingdruk er nu al minder hoog ligt dan bij ons.

Frankrijk, dat nochtans aankondigt de speelruimte waarover het beschikt, niet in het gedrang te willen brengen, kondigt voor 2000 forse belastingverminderingen aan en wil onder meer de uitzonderlijke bijdrage voor ondernemingen afschaffen.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Volgens de heer van Weddingen is de christen-democratie een logge tanker. Is de coalitie echter geen lekkende tanker ?

Wat denkt de heer van Weddingen van het Franse plan om de 35-urenweek in te voeren en van de kritiek op dat plan ?

De heer **Eric van Weddingen** (PRL FDF MCC) : Overeenkomstig het groeipact zal vanaf 2000 het soberheidsbeleid worden teruggeschoefd en zullen hervormingen ingang vinden die de fiscaliteit verzachten. Zo wordt in Frankrijk voorgesteld om vanaf 1 januari 2000 de uitzonderlijke bijdrage van de bedrijven af te schaffen. Ook de BTW op vastgoedverrichtingen en op de vernieuwing van gebouwen zal dalen ; tevens zullen andere belastingverminderingen worden toegekend.

In Duitsland, kondigt de regering een daling van de uitgaven aan maar tevens stelt zij niet onaanzienlijke belastingverminderingen voor zoals de vermindering van de belasting op de gezinnen die van 53 procent naar 51 procent voor de gezinnen met hoge inkomsten zal dalen. In 2001 zal de belasting op de bedrijven van 40 procent naar 25 procent dalen.

In Nederland, indien het begrotingstekort hoger dan de vastgestelde norm (0,75 procent) ligt, wordt 25 procent van de in de basisbegroting onvoorziene inkomsten aan een beperking van de fiscaliteit besteed terwijl het saldo aan de beperking van het tekort wordt besteed. Indien het begrotingstekort echter lager dan de vastgestelde norm ligt, wordt 50 procent van de onvoorziene inkomsten aan een vermindering van de fiscaliteit besteed terwijl de overige 50 procent naar het beperken van het tekort gaan.

Dat is misschien een goed idee voor de toekomst, aangezien de ontvangsten zullen toenemen.

De Nederlandse regering plant een lichte verlaging van de belastingen maar in 2001 een grondige hervorming. Onze noordburen willen zowel de belasting op de ondernemingen als de inkomstenbelasting van 35 tot 30 procent terugbrengen.

De Italiaanse regering kondigt voor 2000 een belastingverlaging aan die haar in totaal 4 miljard lire zal kosten.

Vergelijkingen gaan weliswaar niet altijd op, maar na jaren bezuinigen verlagen al onze buurlanden de fiscale druk. Wat ons land trouwens ook net gedaan heeft.

Als België als enige met die hoge belastingtarieven was blijven zitten, dan zou dat het positieve effect van de economische opleving teniet hebben gedaan.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : U pleit voor een vertraging in de schuldafbouw en een versnelde belastingverlaging. De heer Viseur heeft zoëven juist het tegenovergestelde bepleit, terwijl beiden tot dezelfde meerderheid behoren. Hoe kunnen deze tegengestelde visies met elkaar worden verzoend ?

De heer **Eric van Weddingen** (PRL FDF MCC) : Ik pleit voor niets : ik vermeld zonder commentaar wat elders bestaat en ik citeer zowel de daling van de fiscaliteit op de laagste inkomens als die op de hoogste inkomens. U neemt uw wensen voor werkelijkheid.

De heer **Jean-Pierre Viseur** (Ecolo-Agalev) : In deze begroting hebben de belangrijkste belastingverminderingen terecht betrekking op de laagste inkomens.

Wij zijn echter bereid in de toekomst over betere maatregelen te spreken.

De heer **Eric van Weddingen** (PRL FDF MCC) : De voorgestelde maatregelen zijn billijk voor iedereen. Informatie over de situatie in de buurlanden kan ons inspireren voor de omvangrijke belastinghervorming die de regering aankondigt.

Onze fiscale handicap ten opzichte van het Europees gemiddelde bedraagt al 400 miljard. Dat verschil zal nog groter worden met de hervormingen die onze bureaus nu realiseren. Er moet dus absoluut een hervorming komen.

Onze buurlanden zullen binnenkort het laagste en het hoogste tarief van de PB terugschroeven. Wij moeten over soortgelijke maatregelen discussiëren.

Als wij inzake de vennootschapsbelasting tarieven blijven hanteren die overeenkomen met de Europese gemiddelden, zullen de plannen in het buitenland waarover ik het net had, ertoe leiden dat we de "kampioenen" van de fiscaliteit worden.

De huidige begroting betekent een breuk met het verleden. Voorts is het ook een evenwichtige begroting. Zo worden zowel voor de jongerenwerkgelegenheid als voor de sociale zekerheid de nodige middelen vrijgemaakt.

De internationale instellingen hebben de Belgische begroting trouwens toegejuicht.

De Europese Centrale Bank wist weliswaar welke gevolgen aan de invoering van de eenheidsmunt waren verbonden. Daarom verlangde zij dat de lidstaten vooraf al naar de doelstellingen toe zouden werken. Voorts pleitte zij voor de afschaffing van de overdreven hoge belastingtarieven, van de slecht georganiseerde administratie en van alle andere zaken die volgens haar de overheidsfinanciën uit evenwicht brengen. Onze regering werkt ontegensprekelijk in die richting.

Ik zal de begroting dan ook zonder het minste voorbehoud goedkeuren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Ik betreur dat er zo weinig interesse is voor dit begrotingsdebat. Sommige fracties, zoals de SP, zijn zelfs afwezig. De minister van Begroting drijft zijn minachting voor dit Parlement ten top : hij blijft afwezig bij de bespreking van zijn begroting 2000. Wij dringen erop aan dat hij hier in de toekomst wel zou zijn.

De CVP zal deze begroting niet goedkeuren, niet omdat dit voor de oppositie gebruikelijk is, maar omwille van principiële redenen. Dit is geen goede begroting. In de commissiebesprekingen bleek reeds dat zelfs de leden van de meerderheid teleurgesteld zijn. Sommigen herhaalden die teleurstelling vandaag opnieuw. De heer Desimpel betreurt dat er geen enkele aanzet tot de economische relance is en de heer J.P. Viseur betreurde terecht dat er geen aanzet is tot een ecofiscaliteit.

De heer **Jean-Pierre Viseur** (Ecolo-Agalev) : Kan de heer Leterme preciseren welke milieuvriendelijke belastingmaatregelen de vorige regering heeft genomen ?

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Het is de regering die moet ondervraagd worden en de groenen hebben redenen genoeg om deze regering te interpellieren.

De heer Tavernier heeft in de commissie een bijzonder beperkte tussenkomst gehouden, in tegenstelling tot vorige jaren. Zijn positie is nu natuurlijk een andere.

Deze begroting getuigt van gemakzucht. Zij is in tegenspraak met het stabiliteitsprogramma. De verlaging van de doelstelling van 5,3 BBP-procentpunten voor het primair saldo naar 5,15 BBP-procentpunten is onverdedigbaar. De regering verantwoordt die met de ESER-correctie, die een negatief effect van 30 miljard zou hebben. In commissie bewezen wij dat dit argument niet opgaat. Dit verlaagde objectief zorgt er wel voor dat wij geen voor-sprong meer nemen op de gangbare scenario's inzake schuldafbouw. Ik begrijp overigens het standpunt van de heer Lenssen niet, die meent – in tegenstelling tot de Hoge Raad voor financiën – dat deze regering in zeer

moeilijke economische omstandigheden beslissingen moet nemen.

In de periode 1997-1998 werd bij een vergelijkbare conjunctuur als in 2000 een beduidend sterkere inspanning geleverd inzake schuldafbouw. De regering kiest dus een andere weg. Dat is onverantwoord.

Bovendien ontbreekt in deze begroting een visie. De extra uitgaven betreffen vooral massale en lineaire lastenverlagingen, zonder dat daar een doelgerichte aanpak van de werkloosheid tegenover staat die rekening houdt met de specifieke situaties van de subregio's en van groepen werkzoekenden, en zonder versterking van de rendabiliteit van de bedrijven. Een gedifferentieerde benadering van onze economie blijft achterwege. Dat gebrek aan visie blijkt ook uit een reeks symboolacties, zoals de 1,5 miljard voor het grotestedenbeleid en de uitgaven voor sociale-economieprojecten.

Nog vorige week zei de Vlaamse minister-president Dewaet dat hij het gebrek aan contact met de federale regering op het vlak van het grotestedenbeleid sterk betreunde. Dat spreekt toch boekdelen.

Andere problemen worden dan weer niet of nauwelijks aangepakt. Er is bijvoorbeeld niets uitgetrokken om het fileprobleem aan te pakken. De NMBS krijgt minder geld. Inzake de kostenvariabilisering voor autogebruik is niets gepland. Slikken de groenen dit zomaar? Ook voor de wegwerking van de discriminaties van de gehuwden is niets ingeschreven. De vorige regering had hiervoor nochtans in een eerste budgettaire aanzet voorzien. Dat de huidige regering deze zaak onbelangrijk vindt, verbaast mij niets. Zij verlaat het pad van de budgettaire orthodoxie. Het budget vertoont een aantal onorthodoxe trucs en handigheden. De leden van de regering kondigen om de haverklap maatregelen aan, zowel minderontvangsten als meeruitgaven, die niet of nog niet in de cijfers terug te vinden zijn. Dat is typisch voor deze coalitie, die het spreken belangrijker vindt dan het doen en die anders spreekt dan handelt. In deze coalitie komt het niet op een leugen of een verdraaiing van de feiten meer of minder aan.

De CVP betwist niet dat de vooropgestelde budgettaire doelstellingen haalbaar zijn. Dat zou pas erg zijn met een economische groei die op 3 procent afstevent. Wat is onze kritiek dan wel? Tegen de achtergrond van de mooie uitgangspositie, zoals die van de vorige regering werd geërfd, en van de schitterende economische toestand, heeft deze meerderheid niet de moed noch de slagkracht om met het oog op de toekomst de schuldenberg verder af te breken.

De begroting voor 2000 is een gemakzuchtige begroting, die de economische meevallers gebruikt om de cohesie

van de coalitiepartners af te kopen. Deze coalitie vertoont geen enkele eenheid van visie. Haar enige drijfveer is het bestuur zonder de christen-democraten.

Deze drijfveer is zo sterk dat de coalitiepartners afzweeren wat ze voor 13 juni openlijk beleden hebben. Ik denk aan het asiëldossier, de werknemersparticipatie, de kernenergie, de wapenexport, de kernwapens in Kleine Brogel, de vermogensbelasting, het onderwijsdossier en de naturalisatiewetgeving. Voor sommige coalitiepartners is blijkbaar geen gezichtsverlies te veel.

Het beleid betaalt de tol van dit gebrek aan leiding en visie. Er is geen gezag, geen cohesie. Dit land en zijn bevolking verdienen beter. *(Applaus bij de oppositie)*

De heer **Aimé Desimpel** (VLD) : Collega Leterme verwijt ons te weinig animo te hebben opgebracht voor de commissiebespreking. Wij maakten toch kritische opmerkingen? Maar precies dat apprecieert hij blijkbaar niet. Ik wijs er trouwens op dat de vruchten van deze begroting pas na 1 januari 2000 zullen worden geplukt. Het effect ervan moet worden afgewacht. Men stelt het hier ondertussen voor alsof onze bedrijven niet meer in moeilijkheden zouden verkeren. Twintig procent van de bedrijven komt echter in aanmerking voor een gerechtelijk akkoord en heeft een negatief vermogen. In 1999 zijn ongeveer 8000 faillissementen uitgesproken. De jongste jaren trokken een massa bedrijven naar het buitenland omdat ze het hier niet meer zagen zitten. Onze concurrentiepositie moet daarom nog versterkt worden.

Deze regering moet de talrijke overgeërfdde problemen aanpakken. De omstandigheden zijn alleszins gunstig en voorspellen het beste voor ons land. Ik roep de regering op om vanaf volgend jaar een gedurfder begroting op te stellen, die moet toelaten een aantal belangrijke uitdagingen aan te pakken. Ik denk met name aan de afschaffing van de crisisbelasting, hogere pensioenen voor de kleine zelfstandigen, de verlaging van de BTW-voet op de eerste sociale woning, het wegwerken van de discriminatie in de horecasector, de bestrijding van de armoede, het oplossen van de werkloosheidsval en de promotie van de bijscholing.

Deze regering kondigt een trendbreuk aan. Vanaf volgend jaar zal er heel wat ten gunste veranderen. Dit zal onvermijdelijk leiden tot een groter sociaal welzijn.

De te nemen maatregelen mogen echter de fiscale en parafiscale druk niet verhogen.

De vrijgemaakte beleidsruimte moet volgens het regeerakkoord worden aangewend voor de verlaging van de parafiscale druk. Uit de begroting 2000 blijkt dat de fiscale en para-fiscale inkomsten in 2000 kleiner zijn dan in de vorige jaren. Ze dalen van 41,5 procent naar 41,4

procent BBP. Er komt geen verhoging van de belastingen, wel een aantal ingrepen die een daling van de fiscale druk tot gevolg hebben, zoals de herindexering van de belastingschalen. Deze indexering werd in 1993 voor vier jaar opgeschort. In de volmachtenwetten werd de niet-indexering nog uitgebreid tot de aanslagjaren 1998 en 1999. Daardoor werd de belastinghervorming van 1998 op de helling gezet.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Wanneer de herindexering van de belastingschalen ter sprake komt, zal ik altijd reageren.

Deze regering heeft hier geen enkele verdienste. Het is de vorige regering die dat heeft beslist.

De heer **Aimé Desimpel** (VLD) : Ze komt er toch op 1 januari 2000.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Dat is totaal verkeerd. Maar ik zal de heer Desimpel niet in moeilijkheden brengen.

De heer **Aimé Desimpel** (VLD) : De niet-indexering was een meerjarenplan van vorige regeringen om telkens de belastinginkomsten te verhogen.

Een recente studie toont aan dat sinds het aanslagjaar 1994 deze niet-indexering 200 miljard kostte aan de belastingplichtigen. De herinvoering van de indexering levert de belastingplichtigen een besparing van 8,4 miljard op de inkomsten van 1999 en van 17,5 miljard op de inkomsten van 2000 op.

De crisisbijdrage van 3 procent opcentiemen wordt geleidelijk afgeschaft. Vanaf de invoering ervan betekende dit in totaal jaarlijks 30 miljard voor alle belastingplichtigen. Door die geleidelijke afschaffing wordt de fiscale druk met 3 miljard per jaar verminderd.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : De heer Desimpel verwacht hier 3 miljard met 30 miljard. Het gaat wel degelijk over 30 miljard, zoals ook in commissie bleek.

De heer **Aimé Desimpel** (VLD) : Inderdaad. Daarnaast wil ik het nog hebben over de BTW-verlagingen.

Ten aanzien van bepaalde arbeidsintensieve sectoren is in een verlaging van het BTW-tarief met 6 procent voorzien. Zij zou een min-inkomst van 2 miljard tot gevolg hebben.

De horecasector, de haarkappers en de bouwsector vielen uit de boot. De VLD vraagt een specifieke inspanning voor deze beroepscategorieën.

Ook voor de aftrek van kinderopvangkosten vraagt de VLD een inspanning. De regering heeft daar trouwens al een eerste aanzet toe gegeven. Deze maatregel leidt tot een belastingvermindering van 1 miljard voor de inkomsten 1999.

De VLD is blij met de maatregelen inzake kinderopvang, maar ze wil nog verder gaan. Voor de inkomsten 1999 leiden de vier maatregelen samen tot een belastingvermindering van 11,4 miljard, voor 2000 is het effect veel belangrijker.

De VLD is blij dat een aanvang wordt gemaakt met de vermindering van de belastingen. Dat is een noodzakelijke voorwaarde voor de realisatie van de actieve welvaartsstaat. (*Applaus bij de VLD*)

De heer **Hagen Goyvaerts** (VL. BLOK) : Het Vlaams Blok benadert de begroting 2000 vanuit een Vlaams-nationalistische visie. Voor ons is het Belgische staatsbestel een hinderpaal voor het dynamische Vlaanderen. We hopen dan ook dat we binnen enkele jaren geen Belgische begroting meer hoeven te bespreken.

Ondertussen zitten we echter nog met deze Belgische begroting opgescheept en die wil ik nu onder een kritische loep houden. Als we de vele miljarden vaste kosten aftrekken – rentelasten, dotaties aan de Gewesten en Europa, enzovoort – blijven er 1.600 miljard over die zinvol moeten worden gespendeerd. Gebeurt dat wel ? Zou men de gunstige economische conjunctuur niet moeten aanwenden om de schulden versneld af te bouwen ?

De fiscale maatregelen zijn niet vernieuwend. Tot de herindexering was reeds beslist door de vorige regering. De BTW-verlaging op renovatie is een uitvoering van een Europese maatregel. De dienstencheques werden daarentegen afgeschaft. Dit beleid is dus onsamenhangend. Onduidelijk is ook wat het effect van de BTW-verlaging op de werkgelegenheid zal zijn.

België kende een hele resem van banenplannen. De meeste zetten weinig zoden aan de dijk. Dit zal ook zo zijn met de startbanen.

De vermindering van accijnzen op sigaren en cigarillo's als fiscale maatregel is lachwekkend.

De crisisbijdrage moest indertijd dringend worden afgeschaft in een tijd van economische hoogconjunctuur. Door de gefaseerde afschaffing rekening houdend met het inkomen zullen gehuwden pas op langere termijn kunnen genieten van de afschaffing.

De loonlastverlaging in de privé-sector zou in Vlaanderen wel eens aan haar doel van banencreatie voorbij kunnen schieten. Ik stel ook een verschil vast tussen de

door *Trends* berekende kost van de verlaging – 68 miljard – en de gebudgetteerde 48 miljard. Kan de minister dat verschil verklaren ?

De begroting geeft de indruk dat de tijd van saneren voorbij is. Had men niet moeten opteren voor een meerjarenbegroting ? Dat zou van meer toekomstvisie hebben getuigd.

Weer vallen de miljardentransfers van Vlaanderen naar Wallonië op, die men bezwaarlijk met de mantel van de solidariteit kan toedekken. De problematiek van de kinderopvang moet in een ruimer kader worden gezien. Zo kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een opvoedersloon.

De ministeriële kabinetten zouden worden ingekrompen. Daar kwam niet veel van in huis. Ondanks de grote bedragen die ermee gemoeid zijn, loopt de samenwerking tussen kabinetten en administratie mank, zoals vorige week nog bleek uit de heisa rond de kosteloosheid van de naturalisatieprocedure.

Deze begroting is niet overtuigend. Zij getuigt van een "wait and see"-beleid. Het Vlaams Blok zal ze niet goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De heer **Jef Tavernier** (Agalev-Ecolo) : De tussenkomst van de heer Viseur maakt de mijne bijna overbodig. Toch wil ik nog reageren op een aantal aantijgingen van oppositiesprekers. Deze begroting is wel degelijk een veruitwendiging van het gedetailleerde regeerakkoord, waarin bijvoorbeeld ook de kosteloosheid van de naturalisatieprocedure is vermeld. Blijkbaar had de CVP daar over gelezen.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Zoals de heer De Gucht volledig ten onrechte iets meende gelezen te hebben over de inburgeringsplicht...

De heer **Jef Tavernier** (Agalev-Ecolo) : De minister van Justitie heeft hieromtrent zeer correct verwezen naar het regeerakkoord.

Dit is een voorzichtige begroting. Voor 1999 realiseert ze niet wat deze regering over vier jaar wil realiseren. We zullen op weloverwogen wijze tewerk gaan en daarbij minder aan normfetisjisme doen dan vroeger het geval was. In de feiten zal de overheidsschuld wellicht sneller afnemen, vermits werd uitgegaan van zeer bescheiden economische vooruitzichten.

De heer **Alfons Borginon** (VU-ID) : Willen de groenen de eventueel meevallende resultaten van de begrotingscontrole besteden aan een versnelde aflossing van de schuld ?

De heer **Jef Tavernier** (Agalev-Ecolo) : Er zijn geen vastleggingen gedaan voor bijkomende inkomsten. Op het juiste moment zullen we dus kunnen beslissen in hoeverre die middelen naar schuldafbouw gaan. Trouwens, de CVP, die permanent op schuldafbouw hamert, vraagt zelf ook cadeautjes !

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Dat is niet ernstig. Wij willen binnen de budgettaire mogelijkheden eigen accenten leggen. Ondertussen willen we de budgettaire orthodoxie in acht nemen en de vrijgekomen marge benutten om de schuldenlast te verlichten.

De heer **Jef Tavernier** (Agalev-Ecolo) : Het gaat ook om andere fiscale tegemoetkomingen, zoals de BTW-verlaging.

Deze lastenverlaging is belangrijker dan die welke de vorige regering in het vooruitzicht stelde. De verlaging verloopt in twee fasen, over 2000 en 2002. We willen ernstig te werk gaan en nagaan wat het effect zal zijn op de werkgelegenheid. In dat verband werd immers geen verplichting opgelegd. De tweede fase komt er pas indien na evaluatie blijkt dat de maatregel succesvol is op het werkgelegenheidsvlak.

Deze fiscale maatregelen en de planning voor de globale belastinghervorming zijn realistisch ; een dergelijke hervorming vergt voorafgaand overleg, ook in het Parlement. In afwachting zijn we tevreden met wat voorligt. Ik geef toe dat het concept "duurzame ontwikkeling" tot dusver niet in cijfers is vertaald.

Een regeerperiode duurt vier jaar. Alles kan nu nog niet gerealiseerd zijn. Duurzame ontwikkeling is bijvoorbeeld een doelstelling op termijn. Belangrijk is dat de beleidsverklaringen nu de goede richting uitgaan. Idem voor de belastinghervorming.

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : Wat is dan uw timing voor die fiscale hervorming ?

De heer **Jef Tavernier** (Agalev-Ecolo) : We verwachten van de minister een discussienota met krachtlijnen in het najaar van 2000. Dan is er een jaar tijd voor discussie, ook op het Europese forum, zodat de hervorming in 2002 rond kan zijn.

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : Wanneer zal die hervorming zich concreet vertalen in de begroting ? Net voor de volgende verkiezingen of al eerder ?

Minister **Didier Reynders** (*in het Frans*) : De eerste fiscale maatregel bestaat erin geen nieuwe belastingen of bijkomende heffing op de inkomsten uit arbeid in te voeren. Hiermee wordt de belastinggroei ingedijkt.

De tweede maatregel moet de "onderhuidse" belastingverhoging tegengaan via een totale herindexering van de belastingschalen, wat vanaf 2000 een weerslag op de bedrijfsvoorheffing zal hebben.

De derde maatregel betreft de geleidelijke afschaffing van de aanvullende crisisbijdrage.

Nadien is het tijd voor de langverwachte belastinghervorming. Die komt er in 2002 en wordt over een aantal aanslagjaren gespreid. Ik zal me hierbij laten leiden door de hervorming die minister Grootjans destijds heeft gerealiseerd.

De eerste fase is gepland voor 2000. Dan zal bij wijze van eerste stap, nog voor de belastinghervorming echt ingaat, al 80 miljard belastingvermindering worden toegestaan.

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : Deze regering neemt geen enkele beslissing inzake de herindexering van de belastingschalen. De beslissing werd al genomen door de vorige regering.

Minister **Didier Reynders** (*in het Frans*) : Die maatregelen vereisen geen teksten. Het is gewoonweg de bedoeling te beslissen dat er een belastingstop komt en dat de indexering van de belastingschalen geenszins zal worden opgeschort. Dat komt uiteraard neer op een volledige herindexering.

Ik herhaal dat wij niet zullen overdoen wat u heeft gedaan : wij zullen de indexering van de belastingschalen niet opschorten.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Op welke Ministerraad werden die twee maatregelen genomen ?

Minister **Didier Reynders** (*in het Frans*) : Die maatregel werd dadelijk bij de uitwerking van het regeringsprogramma genomen en bij de begrotingsopmaak, na afloop van de Ministerraad waarop hij werd goedgekeurd, aan de pers voorgesteld.

De fiscale en parafiscale druk op de arbeid zal voortdurend dalen en de belastingschalen zullen opnieuw worden geïndexeerd. De regering is helemaal niet zinnens die maatregelen op te schorten. Als u wil, kan ik dat nogmaals herhalen.

De heer **Jef Tavernier** (Agalev-Ecolo) : De minister van Financiën en ikzelf zitten op dezelfde lijn wat betreft timing en werkwijze. Wij hebben een waakzaam vertrouwen, maar zijn bezorgd om de belastinghervorming. Hoewel de armoede in België kwantitatief niet is toegenomen, is ze wel groter geworden. De belastingdruk ver-

schilt naargelang het inkomen. Die verschillen mogen niet toenemen. Onze benadering gebeurt vanuit die invalshoek. (*Applaus bij de groenen*)

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : Het debat over de fiscale bepalingen werd vorige week al gevoerd. Vandaag blijkt dat het toen niet afgerond is. Zovelen wilden nog iets over de indexering van de belastingschalen zeggen. Met de heer Leterme druk ik erop dat deze beslissing door de vorige regering genomen was. Het is maar dank zij de strenge saneringspolitiek van de vorige regeringen dat men die indexering nu kan doorvoeren. Zonder de CVP zou die marge er nooit geweest zijn. We geven grif toe dat er een budgettaire marge van 55 miljard is. Wij zouden die ruimte ook hebben gebruikt om de indexering te herstellen, maar wij zouden ook de lasten hebben verlaagd en de fiscale huwelijksdiscriminaties hebben weggewerkt.

Het verschil ligt hem in de inschatting van de budgettaire marge, namelijk 85 procent nu tegenover 55 miljard volgens de vorige regering. Indien die toestand zou aanhouden, dan zou de sanering in het gedrang komen.

Ook in de periode 1988-1990 was er een verbetering in de overheidsfinanciën, ondanks een structurele verslechtering. Die verbetering kwam louter op rekening van de economische hoogconjunctuur.

Het tekort voor 2000 wordt op 1 procent geraamd. Dat gunstig resultaat zal wel worden gehaald, maar ook dat komt enkel op rekening van de economische groei. Er wordt een bijkomende financiële injectie gegeven aan een goed draaiende economie, zonder enige garantie op tewerkstelling.

De heer van Weddingen verwees naar de jaren 1970. Het begrotingsbeleid werd toen te lang aangehouden. Vanaf 1978 drong de CVP aan op maatregelen, maar daarvoor bestond toen geen meerderheid.

De heer **Eric van Weddingen** (PRL FDF MCC) : Wij hebben ons niet allemaal vergist, want wij waren er niet bij, tenminste in de jaren 1970. In de jaren 1980 hebben wij daarentegen met jullie een soberheidsbeleid gevoerd dat in een netto te financieren saldo van 7,8 procent resulteerde.

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : Ik ontken dat de CVP alleen verantwoordelijk is voor de vergissingen van de jaren 1970. België is te laat begonnen met drastisch saneren, maar daar zijn ook de socialisten en de Gewesten verantwoordelijk voor.

In 1988 werd opnieuw de fout gemaakt dat men de saneringsteugels vierde om de fiscale druk te kunnen verminderen. Zal men nu opnieuw die fout maken ?

De heer **Eric van Weddingen** (PRL FDF MCC) : Dwing me niet te zeggen dat het tussen 1988 en 1991 gevoerde beleid slecht was. Wij zijn geneigd u daarin bij te treden aangezien het om uw beleid ging !

Ik zou kunnen citeren uit hier gehouden toespraken waarin ik vroeg de beschikbare middelen te gebruiken om te saneren. Maar dat kon niet omdat het de periode van de "retour du coeur" was...

Maar de tijden zijn veranderd. Eind jaren 80 werden we geconfronteerd met een netto te financieren saldo van 7,8 procent en een veel hogere schuldenlast dan vandaag. Het stabiliteitspact moet nog altijd nauwgezet worden nageleefd.

Nu andere landen zullen beslissen buitensporige lasten te verminderen en wij in vergelijking met toen hogere lasten opleggen, mogen wij niet verder gaan dan het stabiliteitspact. We moeten de kans die ons wordt geboden om het roer om te gooien, aangrijpen.

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : Daar ben ik het niet mee eens. De toestand van de overheidsfinanciën is gunstiger in het buitenland. De schuldratio drukt bij ons zozeer op de financiën, dat we zeer voorzichtig moeten blijven. Laten we toch lessen trekken uit de fouten van het verleden !

Ik beweer ook dat de rapporten van de internationale monetaire instellingen minder gunstig zijn dan de meerderheid beweert. Ik verwijs terzake naar het OESO-verslag. Men moet erop toezien dat het primaire overschot niet structureel verslechtert. Ik hoop dat de minister van Begroting gelijk heeft als hij zegt dat de cadeautjes voor 2000 eenmalig zijn, zodat we geen structurele ontsporing hoeven te vrezen.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : De heer Pieters illustreert ten overvloede dat de minister van Begroting aanwezig zou moeten zijn.

De **voorzitter** : Wij zullen hem die boodschap overmaken.

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : Anderen, zoals de heer van Weddingen, wijzen erop dat de belastingen verder naar omlaag moeten. De heer Desimpel pleit voor BTW-verlaging en voor een verlaging van de vennootschapsbelasting. Deze regering wil de fiscale discriminaties wegwerken. Daaraan hangt echter een prijskaartje van 60 miljard. Zij houdt daarbij geen rekening met de budgettaire

marge. Ook voor de maatregelen inzake mobiliteit zal geld nodig zijn. Er bestaat geen meerjarenplan dat voorziet in de nodige financiële middelen om al deze beloften waar te maken.

U zult dus heel wat beloften moeten inslikken. Als u dat niet doet zal er een zware structurele weerslag komen. We moeten nu al toekomstige periodes van laagconjunctuur voorbereiden. De begroting 2001 wordt dus het moment van de waarheid.

De begroting 2000 is geen volledige naleving van het stabiliteitsprogramma. De overschotten van entiteit 2 – Gewesten, Gemeenschappen en lokale overheden – worden gebruikt om bij te sturen. De reële groei wordt niet bebruikt om het primaire overschot te laten groeien. Daarmee zet men belangrijke begrotingsregels op losse schroeven.

Schuldafbouw is een politieke keuze, een keuze voor de toekomst. De vergrijzing is een enorme uitdaging. De schuldafbouw moet worden verdergezet voor het instandhouden van de welvaartsstaat. Deze regering stond voor de keuze : al of niet vasthouden aan de begrotingsorthodoxie. Ze koos voor het laatste, althans voor de begroting 2000. Wij zullen die laatste dan ook niet goedkeuren. (*Applaus bij de CVP*)

Minister **Didier Reynders** (*in het Frans*) : Wij bespreken de laatste begroting van de eeuw en van het millennium, en ik wil alle sprekers die zowel in de commissie als in de plenaire vergadering het woord hebben genomen, danken. Als de begroting enige speelruimte vertoont, dan is dat omdat al jarenlang, bijna zonder onderbreking, met uitzondering van de periode van 1988 tot 1991-1992, een beleid van sanering van de overheidsfinanciën werd gevoerd. Zonder die onderbreking in de periode van 1988 tot 1991-1992 had de belastinghervorming nu al kunnen ingaan.

De term "belastingdrift" is de jongste maanden nagevoel verdwenen uit het politiek taalgebruik. De overheidsfinanciën werden jaar na jaar voor een groot deel via een verhoging van de inkomsten gesaneerd. Mijn voorganger, de heer Maystadt, kon indertijd mijn vraag over de kostprijs van de niet-indexering van de belastingen en de crisisbelasting niet beantwoorden.

De heer Viseur heeft dat antwoord gegeven : bij de belastingplichtigen, zowel de natuurlijke personen als de vennootschappen, werd voor meer dan 300 miljoen geïnd.

Vanaf 1992-1993 heeft men de sanering hervat, maar men heeft die te sterk toegespitst op de belastingen, inzonderheid op de arbeid. Daar werd de term "belastingdrift" vaak gehoord.

De begroting gaat uit van voorzichtige uitgangspunten, en wij evolueren tevens naar een vermindering van de schuld.

Op het eind van de zittingsperiode wil ik tot een schuldenlast van ongeveer 100 procent van het BBP komen, afgezien van elke verkoop van activa.

Ik wil de heer Borginon geruststellen. Wij zullen het merendeel van de voorgestelde maatregelen, en dus ook daling van de BTW-tarieven, in 2002 evalueren. Ook de maatregelen die het concurrentievermogen moeten waarborgen, zullen dan worden geëvalueerd. Ten slotte zal dan ook worden nagegaan of de vermindering van de sociale lasten werkelijk tot meer banen leidt.

Meneer van Weddingen, een toename van de ontvangsten zal zich vertalen in een lager deficit. Uiteindelijk willen wij in 2002 tot een "break even" komen.

Na 2002 zullen wij, wanneer het evenwicht is hersteld, de beschikbare middelen gebruiken om een nieuw fiscaal beleid te voeren. Eind deze week zal het stabiliteitspact, waarin het structureel evenwicht na 2000 wordt gewaarborgd, klaar zijn. Dat beleid zal ons in staat stellen middelen vrij te maken om aan de nieuwe noden tegemoet te komen.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Vanaf wanneer kunnen dergelijke minderontvangsten of meeruitgaven in aanmerking worden genomen ?

Minister **Didier Reynders** (*in het Frans*) : Dat is al het geval : wij zijn binnen de grenzen gebleven die de regering had vooropgesteld. Men kan uiteraard redetwisten over 30 miljard...

Voor 2000 willen wij de groei, die misschien forser zal zijn dan verwacht, aanwenden om het tekort te verminderen. Voor 2001 zullen wij ons aan het stabiliteitsprogramma houden en voor 2002 zullen wij onze doelstelling met betrekking tot het structureel evenwicht nastreven.

In een nog verdere toekomst zullen wij, wanneer het begrotingstekort 0 procent zal bedragen, de speelruimte gebruiken om nieuwe beleidsmaatregelen op het stuk van werkgelegenheid, milieu, justitie, enz., te financieren.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Ik hoop dat wij daar in commissie dieper kunnen op ingaan. Voor ons is het essentieel te kunnen vaststellen welk deel van de door conjuncturele boni en prestaties van de regering vrijkomende marge effectief wordt gebruikt voor schuldafbouw of fiscale hervorming. Uit het debat van vandaag

werd dat niet duidelijk. Vooral de uitlatingen van de groenen verontrusten ons.

Minister **Didier Reynders** (*in het Frans*) : Elke verbetering van de toestand van de overheidsfinanciën voortvloeiend uit de groei zal bij voorrang aan de vermindering van het deficit worden besteed.

Afgezien van de hervorming van de personenbelasting onderzoeken we een aantal beleidslijnen die in de diverse departementen kunnen worden gevolgd. Dit geldt voor het stedenbeleid, de mobiliteit, enz.

Tijdens de Ecofin-raad in juli jongstleden stemde ik ermee in in die richting voort te werken, ook als het niet met vijftien is, op voorwaarde echter dat het concurrentievermogen van onze bedrijven niet wordt aangetast en een bijkomende verlaging van de lasten op arbeid mogelijk wordt.

Er zijn nog meer voorbeelden.

De specifieke maatregelen waarin de wet houdende fiscale en diverse bepalingen voorziet, beogen een vermindering met 80 miljard op de personenbelasting op het einde van de zittingsperiode.

Het Planbureau en de Studiedienst van het ministerie van Financiën bestuderen de impact van nieuwbouw voor de werkgelegenheid.

Wat de horecasector betreft, ben ik bereid de aftrekbaarheid van restaurantkosten aan de orde te brengen. Ik zal de aftrekbaarheid aan de volgende Ministerraad voorleggen op voorwaarde dat ze wordt gekoppeld aan een na te leven gedragscode op het stuk van arbeidsrecht, bestrijden van zwartwerk, enz.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Zal er opnieuw een verhoogde aftrekbaarheid van restaurantkosten in overweging worden genomen in het geval de horeca op fiscaal vlak goede punten krijgt ?

Minister **Didier Reynders** (*in het Frans*) : Ik ben zinnens ervoor te zorgen dat die aftrekbaarheid zou worden herzien uit het oogpunt van een verbintenis die de betrokken sector zou kunnen naleven.

De Federatie van restauranthouders is daarvoor gewonnen.

Inzake de fiscale geschillen heb ik geen statistieken gevraagd met betrekking tot het aantal gevallen waarin sinds april beroep werd ingesteld. Ik wilde in de eerste plaats werk maken van de hervorming waartoe in het begin van het jaar werd beslist. Tegen 2001 zou de achterstand moeten zijn weggewerkt.

In het begin van het jaar zullen de minister van Justitie en ikzelf een nota indienen bij het Parlement waarin die nieuwe procedure correct wordt uiteengezet en waarin de verhoudingen tussen het gerecht en het ministerie van Financiën worden omschreven. Daarbij zal de nadruk liggen op de fiscale fraude en de financiële misdrijven.

Het komt mij niet toe te oordelen over de manier waarop sommige deelgebieden hun begroting opmaken. Ik oefen geen toezicht uit op de Gewesten en ik beperk mij ertoe de financieringswet na te leven.

Mijnheer Viseur, wij zullen de openstaande plaatsen in de personeelsformatie van de administratie van Financiën opvullen.

Wij willen dat proces versnellen door 360 contractuele ambtenaren in dienst te nemen. Dat dossier is goedgekeurd, maar wij willen nog verder gaan op het stuk van de invordering.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Het is blijkbaar de bedoeling van de minister om in de loop van het jaar 2000 het kader van het departement Financiën op te vullen.

Gaat het hierbij wel degelijk om een bijkomende aanwerving van zo'n 4000 ambtenaren ? Kloppen deze cijfers ?

Minister **Didier Reynders** (*in het Frans*) : Men dient zowel met de budgettaire als met de fysieke eenheden rekening te houden. Wij zijn van plan het personeelsbestand in de loop van 2000 op te vullen, maar de werving van statutaire ambtenaren veronderstelt dat men over geslaagde kandidaten beschikt. Gelet op de urgentie heb ik daarom een beroep gedaan op contractuelen.

Ik zeg niet dat ik voor de hele fiscale administratie hetzelfde zal doen.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : De minister nuanceert wat hij daarnet heeft verklaard.

Het ligt blijkbaar niet in de bedoeling het kader op te vullen met 4.000 eenheden.

Minister **Didier Reynders** (*in het Frans*) : Ik ben zinnens de personeelsformatie te wijzigen, met name wat de invordering betreft. Inzake de belastingen hebben wij een fiscale wet aangenomen waarin zich al sommige tendensen aftekenen, inzonderheid via de maatregelen met betrekking tot de personenbelasting. Ik maak nu al een afspraak met u voor oktober van volgend jaar, wanneer wij de hervorming van de personenbelasting zullen bespreken.

Inzake de begroting ben ik verheugd dat wij elk al onze argumenten hebben kunnen ontwikkelen. We zullen daar binnenkort op terugkomen. Op het einde van de week zullen het aangepast stabiliteitscontract 2003 en nadien ook de cijfers voor het belastingjaar 1999 worden voorgesteld. Nadien kunnen wij snel werk maken van de begrotingscontrole en zullen wij hopelijk kunnen vaststellen dat de schuldenlast afneemt. Het is niet uitgesloten dat de sanering in sommige aangelegenheden een verschijnsel vertoont dat ons niet onbekend is : het sneeuwbaaleffect, maar ditmaal in positieve zin.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.33 uur.*

– *Volgende plenaire vergadering, morgen, dinsdag, om 10 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Gezondheidsredenen : de hh. José Canon, Jef Valkeniers, Jan Mortelmans, Martial Lahaye, Luc Sevenhans, mevr. Michèle Gilkinet

Familieaangelegenheden : de h. Raymond Langendries

Leden van de federale regering :

de h. Louis Michel, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken : met zending buitenslands

de h. Pierre Chevalier, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel

BIJLAGE

PLENAIRE VERGADERING
MAANDAG 20 DECEMBER 1999

BIJLAGE 1

Mededelingen

KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMMISSIES

Wijzigingen

(toepassing van artikel 11.6 van het Reglement)

Wijzigingen voorgesteld door de VLD-fractie :

Commissie voor de Justitie*Plaatsvervangers :*

De heer Etienne De Groot vervangen door de heer Pierre Lano en mevrouw Fientje Moerman door mevrouw Yolande Avontroodt.

INTERPELLATIEVERZOEKEN

Het Bureau heeft interpellatieverzoeken ontvangen van :

– de heer Philippe Seghin tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de substitutie van een voorgeschreven geneesmiddel door een ander geneesmiddel".

(nr. 200 – verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing)

– de heer Stef Goris tot de minister van Landsverdediging over "de inschrijving in het *Memorandum of Agreement* van het *Joint Strike Fighter*-programma".

(nr. 201 – verzonden naar de commissie voor de Landsverdediging)

– de heer Dirk Van der Maelen tot de minister van Landsverdediging over "de eventuele deelname van België aan van het *Joint Strike Fighter*-programma".

(nr. 202 – verzonden naar de commissie voor de Landsverdediging)

REGERING

DIENST CRIMINELE ZAKEN

Verslag 1997-1998

Het ministerie van Justitie zendt het verslag 1997-1998 van de Dienst Criminele Zaken over.

Verzonden naar de commissie voor de Justitie